

Tot bloetstorten uyt nijt en haet.
 10 De verraders vol nijt, Uyt
 listen, haet, en spijt, Verklagen my
 met onrecht groot: Sy loopen ende
 slaven Om geschencken en gaven,
 Die hen haest brengen tot der doot.

11 Maer ick wil, Heere, gaen
 Vromelick, en bestaen
 In eenvoud, met een oprecht hert;
 Weest my doch nu genadigh,
 O mijn Godt seer weldadigh,
 Verloft my uyt anghst ende smert.

12 Ick sie, Heer, dat gy my
 Hebt opgerecht, en vry
 Gestelt op uwen wegh eerbaer:
 Dies wil ick u, Heer, prijsen,
 Singen, en eer bewijsen
 In 't midden uwes volcks eenpaer.

Den XXVII. Psalm.

Godt is mijn licht, 't welck
 my leyt in sijn wegen,
 En mijn heyl, voor wien sal ick
 zijn bevreesd? Hy is mijns
 levens kracht, tot my genegen;

Voor wien sal ick schricken in dit
 tempeest? Als my de boose deden
 overloop, Ende fochten my
 te verslinden gaer, Ick sagh dan
 mijn vyanden in gevaer Struycke-
 len en vallen al overhoop.

2 Al waer 't dat my veel heyrkrach-
 ten omvingen, Soo sal doch,
 Heer, mijn hert hen vreesen niet:
 Kome die wil om my nu te besprin-
 gen, Ick sta vast op Godt in al
 mijn verdriet. Een dingh hebb'
 ick begeert, en tot den endt
 Sal ick 't oock begeeren, Heer,
 met ootmoet, Dat ick in u Huys,
 daer gy zijt bekennt, Mijn leven
 langh blijve tot mijn behoedt.

3 Op dat ick daer magh mercken
 en aenschouwen, Heer, uwes
 huys seer schoone heerlickheyt,
 En den Tempel, vry zijnde
 van benouwen, Wel magh
 alsins doorfien met vrolickheyt.